

Murhellinen

ERO = WIRSI,

kohta

Piika Paimion Pitäjältä ja
Lomen kylältä,

Selena Jacobin tytär,

joka

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon nurmella,

Parhan nuorudens iän kukoisturen ajalla
mestattin,

Sinä 16 p. Heinä-Kuusa vuonna 1764,
Sohonga hän itzensä, niinkuin katurainen
syndinen, sydämmellisellä synnin tunnolla
ja

Turwamisella Wapahujan Jesuren kal-
liseen ansioon walmisti.

Kaikkille suruttomille, pramaille ja haurelli-
sta elämäkerta harjoittawaisille waroituxeri.

Sen wainajan oman anomisen jälken
kokoopandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

D u l u s a, 1839.

Präntätty C. C. Barkin tykönä.

B. K. D! Jesu Christe wiatoin, ic.

D! Jumal' ole armoinen: Mä fangen suuri syndinen Dlen juur julmast elänht, Sielun ja Ruumin lykänht.

2. Minian alammaisehen Helwetin suden etehen Se häijy hengi wietтели, Lihan ja weren petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta Wiritin wihan walkia Mä nuoron ikä uhraisin' Perkeleill mailma seuraisin.

4. Täällä juorin heidän kanhansa, Häijys ja ilkiäs halusa Näin yöt ja päiwät kullutin Jumalan Armo tublaisin.

5. Ett luowuin pojes hywästä Siit' taiwallisest JSUstä, Hänen Tawarans haaskaisin Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähden kariin kahleisiin Sielun ja ruumin siteisiin Fangix mä joudun olemaan Pirun ja mailman linnahan.

7. Täsf' ISä minun kiini sai Nyt wasta tunsin hänen tain; Kuin aina huusi peräni: Kuhungas juoret lapseni?

8. Voi! kukas sun nyt pelastaa, Hel-
wetin pimiästä tornista? Siis rukoil Poikaan
JESUSTA, Sit teurax tehty Karikaa.

9. Ah! Kiitos Isän rakkani, Sun neu-
vos edest, apuni, Ett' sydämes niin
lämbeni Mun kuollen kurjan puoleni.

10. Nyt fangi minä waiwainen Sun
Poikas ansion turvailen; Songas mull
annoit aldixi, Syndeini maxox tähderi.

11. O! minun rakas Isäni Leppyy ja
sowi kankani, Sä armo olet luwanny'
Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauxen päälle, niin JESUS
on Sowittajani, Hän kuoli tähden Gol-
gathas Siin murha-laros kauhias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisällisesti
fielusan; Waick' ulkonaisell muodolla, Mun,
syhn on alas kähella.

14. Mut' JESUXENI armosta En epäil',
Hengi todistaa, Ett olen armon tunnosa
Ehl ruumin kuole raudoisa.

* * *

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun'
tuttun huoliko, Muut Christi weljen, sifa-
ren, Ett hiwott' on kirwehen.

16. Sill' minun mielen', menoni, Tah-
pn, ajatus, haluni, Pois täälä' on kää-
ty Taiwaseen, Jesuxen iloon ijäiseen.

* * *

17. Ah! vielä, soisin todella: Ets woist,

minua kuunella, O! mies ja raukka heku-
man, Sun kauttas trapull astuman.

18. Mun täyty anda siwotta, Silmäni
kiini niwotta, nyt kirwen alle taipuman,
Ja waston luondo kuoleman.

19. Ah! minä huokan toiwotan, Siis
HCRra Jumal Tawahan, Andakon katu-
muren sull, Sun oman syndeis tähden tull.

20. Pääll sydammes haurellisen Saat-
takon piston murhen sen, Ettäs tääll armon
yriä, Ja et helwetin waiwasa.

21. Ilkeyttäs nyt itkisit, Perkelen kä-
dest pääsifit, Näit' muistutan sull todesta,
Ah! ehi, rukoil' Jesusta.

* * *

22. Viel ennen kuin mä kumarran,
Shen kuolemaan ojennan Nuorukaiset teil'
ilmoitan, Pojill ja piikoill muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti Mun
peräsäni julmasti Synnissä rietais eläkö,
Ja helwettihin riendäkö.

24. Waan palaitkat jo juorusta, Helwe-
tin tulen kohusta, Rippukat hartast HCR-
rasa, Nuoruden ajan waarasa.

* * *

25. O! Isät! äitit rakkahat, Muut'
palkollisten haldiat, Rakokat perään tar-
lasti, Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos ihe teis' on olewa, Sydammes
Sielus, tunnosa, Ensiri synnin katumus,
Si' toiser' Hengen hallitus.